

Bungunçağ

– AYDIN UZKAN · 14 Ağustos 2018

Muzdaripçe

Yorgun bir mabedin duvarına yaslanır insan
Hoyratça genze çekilir yenilgiler
Kör nakkaşın maharetiyle
Rötuşlanır avuçlardaki çizgiler

Tecvitsizdir

Gerçek başlıkların altındaki yalan hikâyeler
İnce belli bardağın dibine çöken bilgide
Nagihan civıltısı yarım kalır gelgitli yolların
Mekruh duvarların ördüğü çizgide

Sus emrini hıfz eder dil

Zevrâ'nın öz suyunda yıkanır ruhsatsız şiirler
Her yasak kelime bir mayın gizler ötesinde
Biter bekleyişin matarasındaki su
Yapbozların ertesinde

Fecrin medcezirinde

Denizin kıyıya emanetidir dalgalar
Alev yüzlü ömrün ringinde
Gülün bülbüllere peşkeşidir kavgalar

Altyazısız

Soğuk sancılar dökülür gecenin ellerine
Yağmurun mimiksiz selamını emer baharsız çiçek
Ömrün bağ bozumunda
Olmalar mecazdır artık, ölmeler gerçek

Birtaşakazınır

Ağlayan palyaçonun yüzündeki tebessüm
Mumun aleviyle yıkanır üşüyen nefes
Hükmolunur pasına aşık demire
Kafes içinde kafes

Kalbin dođ(r)usunda

Son ya prağını toprağa verir ağağ

Çelmeye takılır kalbi eğri yürüyüş

Tenle ruh arasındaki o y u k l a r ı büyütür

Sesin kıvrımlarındaki çözülüş

Boyumuzu geçer bungun çağ

Lâl bir siyah giyinir içimizdeki U h u d a c ı s ı

Suçüstü yakalanır dikensiz bir gül

Ve Leyl' in mihrabında kurur Y u s u f 'un sancısı

.

.

.

.

.

.

.

.